

Partycypacja społeczna w planowaniu przestrzennym
jest **metodą zapobiegania konfliktom**,
które stanowią
oczywisty i nieuchronny element procesu planowania.

Opracowanie: dr inż. arch. Małgorzata Hanzl

Ilustracje – courtesy of CommunityPlanning.net

Etapy procesu planowania z udziałem społecznym:

1. Przygotowanie do rozpoczęcia współpracy - profilowanie (określenie grupy adresatów projektu) oraz propagowanie informacji o planowanym rozpoczęciu

pracy, ponadto: organizacja procesu, gromadzenie informacji, logistyka

planowania **6 tygodni do 9 miesięcy**
czas trwania wg materiałów Charrette National Institute

- obserwacje, rozmowy indywidualne,
- organizacja imprez np. festyn, wystawy, spacer, wycieczki,
- organizacja miejsca spotkań w ramach danego obszaru,
- zbieranie wiedzy na temat obszaru z udziałem np. młodzieży szkolnej, kół seniora,
- dyskusje środowiskowe, konferencje,
- informacje w mediach, w tym witryna internetowa

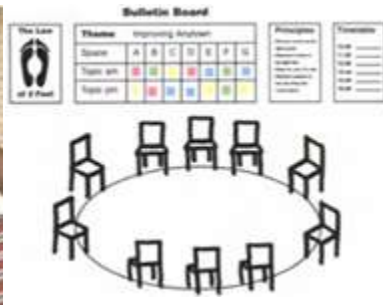

Etapy procesu planowania z udziałem społecznym:

2. Ustalenie założeń projektu

- spotkanie lub seria spotkań – np. zastosowanie metody *charrette*,
- przyjęte metody dyskusji winny kończyć się wnioskami – wytycznymi dla projektu,
- dyskusja w sieci internet - możliwość przekroczenia progu 10 000 osób – optymalnej wielkości uczestników zebrania bezpośredniego wg. Arystotelesa,
- dyskusja w mediach

Np. We francuskiej procedurze planistycznej w 2000 r. wprowadzono etap dyskusji na etapie założeń projektu *schéma de cohérence territoriale* i *plan local d'urbanisme* tzw. ***concentration***

Etapy procesu planowania z udziałem społecznym:

3. Wykonanie projektu wg ustalonych założeń, w tym uzgodnienia resortowe, opinie o projekcie etc
4. Udostępnienie projektu do publicznego wglądu:
 - prezentacja publiczna,
 - organizacja imprez,
 - debata publiczna,
 - dyskusje środowiskowe, konferencje,
 - informacje w mediach, w tym witryna internetowa

Ponadto celowe zaangażowanie mediatora dla kontaktów z mieszkańcami, tłumaczenia ustaleń studium lub planu, zbierania uwag, prowadzenia procesu w tym organizacji debat **dla uzyskania konsensusu**– na wzór np. francuskiego Komisarza ankiety.

Etapy procesu planowania z udziałem społecznym:

5. Przyjęcie projektu wraz z listą nieuwzględnionych uwag przez właściwy organ, sprawdzenie zgodności z prawem, publikacja.
6. Monitoring realizacji ustaleń studium lub planu.
7. Wykorzystanie materiałów opracowanych przy okazji procesu planistycznego w innych zastosowaniach oraz dla informowania lokalnej społeczności o ustaleniach.

Oprócz powyższych: Stosowanie metod partycypacyjnych również przy innych okazjach, np. budżet partycypacyjny, zarządzanie miastem dla **budowania zaufania społecznego**.

Niniejszą prezentację przygotowano w oparciu m.in. o następujące materiały:

Arystoteles, Polityka, tł. Piotrowicz Ludwik, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1964

Healey Patsy 1997, Collaborative Planning: Shaping Places in Fragmented Societies, University of British Columbia 1997

Hanzl Małgorzata 2008 Partycypacja społeczna w planowaniu przestrzennym w Europejskim Programie Wspólnotowym URBACT [w] Zarządzanie Krajobrazem Kulturowym i Kształtowanie Społecznych Postaw Proekologicznych, Prace Komisji Krajobrazu Kulturowego PTG Nr10, Sosnowiec : 567-578

Pawłowska Krystyna 2008 Przeciwdziałanie konfliktom wokół ochrony i kształtowania krajobrazu, Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej, Kraków

Sanoff Henry 1978, Designing with Community Participation, Dowden, Hutchinson & Ross, Inc., Stroudsburg, Pennsylvania

Sanoff Henry 2000, Community Participation Methods in Design and Planning, John Willey and Sons, New York, USA

Wates Nick 2000, The Community Planning Handbook, Earthscan Publications Ltd. London

Materiały projektu URBACT www.urbact.eu

Materiały Nationale Charrette Institute www.charretteinstitute.org/

Wykorzystano materiały ilustracyjne sieci wymiany dobrych praktyk w zakresie partycypacji społecznej www.communityplanning.net , a także witryny: www.sevilla.org , www.newcastlendc.co.uk

